

Művészet

Kezdőlap **Művészet**

a rovat írásai

Titokzatos gyűjtő pártatlan kollekcója

Kánikulai meglepetést kaptunk a Kieselbach Galériától, olyan időben, amikor elülnek a babérjaikon a múzeumok, a galériások pedig nyaralnak. Egy magángyűjtő ízlését láthatjuk a falakon, rengeteg jó képet és azt is megtudhatjuk, hogy ez az egyelőre még nem nevesített ember a 2008-ban induló válság idején jelent meg vásárlóként a műtárgy piacon. Hogy 5-6 év alatt meddig jutott, az döbbenetes.

Tizenhét éves a Zsidó Kulturális Fesztivál

Változatos zenei és színházi programokkal várja a közönséget augusztus 30. és szeptember 6. között a Zsidó Kulturális Fesztivál Budapesten.

A magyar festészet fenegyereke

Gyémánt László Kossuth-díjas festő, érdemes művész július 26-án tölti be nyolcvanadik életévét.

Betekintés egy indiai festő életművébe

A 20. század egyik legnagyobb modern indiai festőjéről, Amrita Sher-Gilről (1913-1941) és Zebegényben született alkotásairól nyílik tablókiállítás a településen csütörtökön.

Titkos gyűjtő kiállítása a Kieselbach Galériában

Egy ma még kiletét felfedni nem kívánó család műgyűjteményéből több mint 200 festményt, köztük Aba-Novák Vilmos, Csernus Tibor, Kondor Béla, Márffy Ödön és Barcsay Jenő műveit mutatja be az a kiállítás, amely *Őszintén szólva – egy válságban született gyűjtemény* címmel kezd este nyílt meg Budapesten a Kieselbach Galériában.

A falu végéről a saját főiskoláig és a világhírig

Vannak elképesztő történetek, például Moholy-Nagy Lászlóé, aki a bácsborsodi falu széléről eljutott Pesten és Bécsen keresztül a berlini avatgarde művészvilág krémjébe, a Bauhaus vezetésébe, vagy éppen Chicagóba, ahol már saját

Finom humor mindhalálíg

Az egyik legszűkebb elitklub a jó karikaturisták társasága: két kezünkön meg lehet számolni itthon őket. Politikától függetlenül, konszenzusosan közékjük tartozik az 1952-es születésű Léphaft Pál is. Most a Forrás Galériában láthatunk egy összeállított jobbára a 2010-es években készült remekműveiből.

Mert egy karikatúra is lehet remekmű, sőt, ha jobban belegondolunk, annak is kell lennie. Mert a jó karikatúra sokkal több egy szándékosan torzított, gonosz rajznál, nem lehet úgy elegánsan csipkelődni valakivel, hogy gyerekes módon szakállt és sebhelyet firkálunk fényképére. A jó karikatúra, már ha az a célja, finoman tesz nevetségessé, karikíroz ki. Pont úgy, ahogy az újvidéki Léphaft Pál negyven éve csinálja. A magyar szakos Léphaft az újvidéki magyar tévéadás hírszerkesztőjeként és a Magyar Szó újságírójaként kezdte a pályát, és azt is tudjuk, hogy a közélettel, az újságírással foglalkozók közül gyakran kerülnek ki olyanok, akik rajzban is el kívánják mondani a dolgokról a véleményüket. Ami nehezebb ugyan, mint megírni egy jó újságcikket, publicisztikát, de ugyanakkor talán hatásosabb is. Hiszen a hosszú szövegek nagyon untatják a ma emberét, és akkor még nem is beszéltük a semmit sem olvasók hatalmas táboráról. Egy hipermarketes bevásárlókocsiban kucorgó szent családra meg csak rá kell nézni, és már talán tudunk is mindent.

Léphaft nagyon tudja ezt a műfajt, az elgondolkodtató, a közállapotok elé görbe tükröt tartó rajzot, de legalább annyira otthon van a jeles közéleti személyiségek, politikusok és kulturhérosok karikírozásában is. Nem is véletlen, hogy a Forrás Galériába belépve egyből a válogatott mezbe öltözött, uniós szögletzászló mellett álló Orbán Viktort láthatjuk, vagy éppen Áder Jánost, akinek nem ér le a lába az elnöki bársonyszékéről. Semjén Zsolt pedig nem véletlenül került lóhátra, és Markó Béla is szándékosan szárnyal a rajzon kalapemelve, nemzetiszínű tollal lándzsázva. De nem ússzák meg jeles írónk, költőink és zenészeink sem, Léphaft akár vissza is megy értük a múltba. Így lesz Petőfinek *I' love 1848* feliratú pólója és fülbevalója, Liszt Ferencnek pedig zongoratesté. Szent-Györgyi Albert nyakkendője pedig mi más lehetne, mint egy paprika. A maiak közül pedig a falra került Zalán Tibor taizéi keresztjével és jellegzetes hajkoronájával, de hajzatáról Esterházyt is rögtön beazonosíthatjuk. Lator László tollakból eszkábált keresztre van kötözve, Gyulai Líviusz pedig egyik remek rajzát viseli pólójára nyomtatva.

főiskoláján tanította azt, amit ő maga nem tanult sehol. Mert azt inkább kitalálta vagy éppen gyakorlat közben elsajátította.

Nemzeti Szalon: a negyedszázad legnagyobb vállalkozása

Most, hogy a *Nemzeti Szalon 2015* az utolsó hetét kezdte a Műcsarnokban, talán megpróbálhatunk egy objektív képet adni a mögöttünk hagyott évtized, vagy talán negyedszázad legnagyobb kortárs művészeti vállalkozásáról.

Szentpétersváriak a LUMU-ban

A szentpétersvári új akadémista mozgalom 32 művészenek ironikus alkotásait mutatja be az a kiállítás, amely *Az abszolút szépség* címmel csütörtök este nyílt meg Budapesten a Ludwig Múzeumban.

Finom humor mindhalálíg

Az egyik legszűkebb elitklub a jó karikatúristák társasága: két kezünkön meg lehet számolni itthon őket. Politikától függetlenül, konszenzusosan közjük tartozik az 1952-es születésű Léphaft Pál is. Most a Forrás Galériában láthatunk egy összeállítást jobbra a 2010-es években készült remekműveiből.

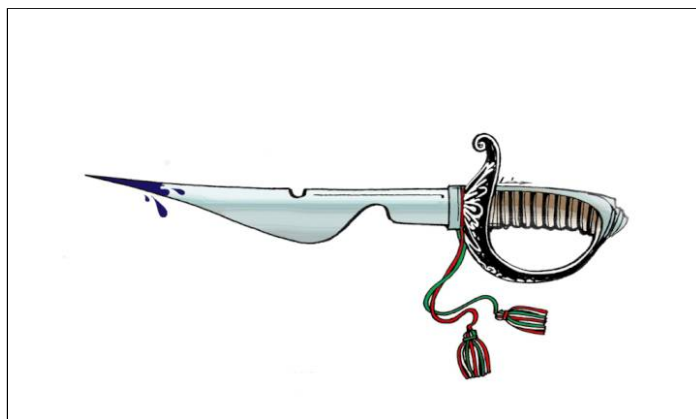
Szoborszabadítás gyalogszerrel

Gyalog indul Erdélyből Londonba Bartha Ernő szobrászművész, hogy rendezze azoknak a nagy méretű szénaszobrainak a sorsát, amelyek a londoni olimpiai játékokkal egy időben tartott Kulturális olimpiára kerültek a brit fővárosba.

Aki már életében feljutott a Parnasszusra

Már alapfokú művészettörténet oktatásunk is kitér arra a kétségtelen tényre, hogy egy magyar festő bizonyos szempontból még meg is előzte az impresszionistákat: olyan szabadban játszódó jeleneteket festett, ahol a figurák mellett fontos szerepet kapott a környezet, és annak pontos, fényekkel és színekkel való visszaadása. Szinyei Merse Pál makacs ember volt, meg kellett küzdenie az elismerésekért, küzdött hát, és végül még életében a Parnasszusra jutott.

Művészet összes cikke »

A galéria emelete a már említett, szöveg nélküli rajzoké. Van itt nemzetiszín szalaggal összeöltögetett szelet kenyér, egydollárosok kötegére rajzolt foci pálya, vagy éppen a kiállítás emblémájának is használt, tollhegygel ellátott mívés kardmarkolat. Egy másik rajzon (a tussal és akvarellal készített munkák c-printjei vannak kiállítva) a karácsonyi vacsora asztala alatt magát meghúzó Máriát láthatjuk a gyermekkel, akiknek a kislány nyújt le lopva egy falatot, a terítőt megemelve. Mert „humor nélkül halál az élet. Élet nélkül humor a halál. Ezért humoralizálni kell, merészen és tiszteletlenül. Mindhalálíg” – vallja és vallotta mindig is a rajzoló, és bár a 63 év nem kevés idő, reméljük, hogy jó sok van még előtte, hogy dolgozhasson a mi épülésünkre és szórakoztatásunkra.

Palikatúrák – Léphaft Pál karikatúrái

Forrás Galéria

2015. július 1. – július 15.

Pálffy Lajos

• Publikálva: 2015.07.09. 12:37 • Címke: **kiállítás**

Tetszik 22